

1873 forandrede og en anden Ordning af disse Forhold, kan jeg i og for sig give ham Ret i, at det havde været heldigt, om noget Saadant var stet, men man kan næppe for- tænke Regjeringen i, at den paa en Tid, da ethvertfomhelst Lovforslag, som den kommer frem med i dette Thing, uden Hensyn til dets Betydning for Staten og Samfundet bliver slaet ihjel, anser det for ørkesløst at forhandle med dette Thing om nye Fern- banelove. — Bevillingerne paa § 19 skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal kun frem- hæve, at man denne Gang atter foreslaar at nægte et stort Antal Bevillinger, om hvilke det dog vistnok fra alle Sider maa erkendes, at det i og for sig er hensigtsmæssige og forstandige Foranstaltninger, som dermed skulde udføres. Man nægter fremdeles 104,000 Kr. til Erhvervelse af Sandflugts- arealer til Treplantning, man nægter imaa 2,000 Kr. til Bidrag til Anlæg af en Fi- sseristation i Harboøre Sogn, uaftet der dog sidst fremkom adskillige Indlæg til For- del for denne Sag, man nægter 10,000 Kr. til de tekniske Skolers Drift, man nægter et stort Antal Bevillinger til forskellige For- eninger og Selskaber, hvis Fortjenester man har anerkjendt ved allerede i Forveien at indrømme dem Bevillinger paa Finansloven. Naar i Slutningen af denne Paragraf den høitærede Minister har fremsat et Forslag om en Bevilling af 1,500 Kr. til Total- afholdsforeningen, beklager jeg meget, at den høitærede Minister ikke har fundet sig foran- lediget til at fremkomme med et lignende Forslag til Gavn for en anden Forening, fra hvilken der ogsaa fremkom et Andra- gende, som ganske vist rigtignok ikke fik et Flertal for sig her i Thinget, nemlig Ver- lingeforeningen. Jeg tror, at denne For- enings Formaal er lige saa paastjønneles- værdigt som den anden Forenings, og at de Midler, hvormed den arbejder, ikke ere be- hestede med de Misligheder, som efter Forholdenes Natur kunne komme til at heste ved de Midler, hvormed den anden Forening ofte arbejder. Med Hensyn til den Bevilling, der er opført til en scandi- navisk Kunst- og Industriudstilling i Stoc- holm, fremkom der fra den ærede Ordførers Side Udtalelser, som ere fuldstændig urig- tige. Der er i det Hele i denne Sag fremkommet adskillige mærkelige Udtalelser i Pressen og ikke mindst i det svenske Or- gan, som har givet Anledning til hele Be- vægelsen, Udtalelser, der vise, at man al- deles har glemt, hvad der tidligere er fore- gaaet i denne Sag, og hvad der officielt foreligger. Det foreligger nemlig, at der i forrige Samling blev ved 3die Behandling

af Finansloven fremsat et Forslag til en Bevilling i Anledning af den scandinaviske Kunst- og Industriudstilling i Stockholm i 1885, og dette Forslag indledes med de Ord: „Gjennem Udenrigsministeriet har Re- gjeringen gennem den herværende kongelige svensk-norske Gesandt modtaget Meddelelse om, at man i Maret 1885 agter at afholde en scandinavisk Kunst- og Industriudstilling i Stockholm“. Det er en aldeles officiel Tilkjendegivelse af den svensk-norske Regje- ring gennem dens Gesandtsskab her, som er tilflydt baade Udenrigs- og Kultusministeriet med Opfordring til at søge en Bevilling til, at Danmark kunde deltage paa en fylldig Maade i den paatænkte Udstilling. Naar der senere har været saa megen Tvivl om, naar denne Udstilling skulde holdes, og af hvilken Art den skulde være, skyldes det utvivlsomt den Omstændighed, at der siden ikke fra den svensk-norske Regjerings Side er tilflydt den danske Regjering nogen Med- delelse i saa Henseende, men Skylden derfor kan dog næppe lægges paa de danske Mi- nistre. I Øvrigt skal jeg bemærke, at det vel i Diebliffet synes uvist, om den paa- tænkte Udstilling i Stockholm kommer i Stand, men at det dog vistnok var ønske- ligt, om denne Sum havde været til Disposition; kommer Udstillingen ikke i Stand, saa er der jo ingen Skade stet, og naar vi selv paatænkte i 1888 at holde en stor Industri- udstilling i Kjøbenhavn, vil det sikkert være lidet skiftet til at fremkalde vore scandi- naviske Naboers Deltagelse i den, naar vi vise os uwillige til at deltage i deres Ud- stilling. — Hvad de Bevillinger angaar, som ere gjenoptagne paa § 27 til en Del Sta- tioners Udvidelse, hvortil der er kommet et nyt Forslag om Udvidelsen af Frederiksberg Station og Anlægget af en Station paa Nørrebro, skal jeg kun bemærke, at der er en forbausende Forskjel paa den Maade, hvorpaa det ærede Flertal stiller sig, naar Tale er om Oprettelsen af Emaastationer ude i Landet, hvor et saadant Ønske næres af et Tusinde eller et Par Tusinde Men- nesker, og den Holdning, det indtager over- for en Station som den paa Nørrebro, der interesserer en Mangfoldighed af Menne- sker, og hvor der har vist sig et meget bestemt og levende Ønske om at faae denne Station. Jeg ser heller ikke, at det finantsielt er for- svarligt at nægte Bevillingerne, da Næg- telser vil føre til, at man i Fremtiden, naar man kommer til disse Foranstaltninger, som man jo maa komme til, kommer til at betale langt Mere for at faae dem udførte, thi det veed jo Enhver, at Priserne paa de Grunde, der er Tale om at erhverve, og